

gøre det, uden at det krævede en dispensation fra EU's regler.

Jeg ville gerne se EU gå hen og lave en voldsom sag ud af det, især hvis det havde en fornuftig politisk opbakning her i Folketinget, og det tror jeg det har, og det tror jeg også det har i landbrugsorganisationerne. Selve braklægningsordningen er mildt sagt ikke elsket særlig højt i landbrugskredse.

Når det så drejer sig om de offentligt forpagtede og offentligt ejede jorder, siger ministeren, at de har andre formål. Det har de godt nok, men det ville da være rimeligt, at det offentlige jordbrug de steder, hvor man forpagter jordbrugene ud, også stiller nogle krav til den forpagtning. Det kunne man gøre, og så kunne man derigennem være med til at fremme en omlægning ved også at dyrke sine egne jorder økologisk.

Jeg kan ikke se, at det har noget med formålet med offentlig drift at gøre. Formålet med offentlig drift må vel være at skabe en fremtidig drift, og det er efter vores opfattelse en økologisk drift.

Når det så drejer sig om madvarerne i de offentlige institutioner, er det jo rigtigt, at der tages initiativer mange steder i kommunalbestyrelser, i amtsråd og i statsinstitutioner, og det er da udmærket. Men hvis vi tager kommunerne, er der f.eks. i Horsens lavet en undersøgelse i daginstitutionerne, som viser, at hvis de skulle indkøbe økologisk mælk, ville det give en merudgift på 100.000 kr. Det er alene for mælken. Det vil sige, at i starten er det behæftet med en vis merudgift på et område, som er i knæ i forvejen på grund af beskæringer og nedskæringer.

Derfor indebærer det, vi tænker på, når vi snakker om en økologisk handlingsplan for offentlige institutioner, også en form for støtte, hvor man kunne sige, at det offentlige, dvs. staten gik ind og var med til at udligne den merpris i en periode ved, at man påtog sig f.eks. en tredjedel af merprisen på institutionsområderne via offentlige tilskud fra staten; så skulle kommunerne påtage sig en tredjedel af merprisen og institutionen bære den sidste tredjedel. Så ville der blive tale om en slags økologisk bloktilskud, hvor man fik fremmet en udvikling. Og i det øjeblik, der aftages flere af produkterne, vil der være endnu flere økologer, der vil lægge om, for en af de ting, der er afgørende for, at man ikke lægger om til økologisk drift, er, at man ikke har nogen sikkerhed for afsætningen af varerne.

Så på den måde mener jeg at det ville være rimeligt, hvis der også kom penge med ind i en økologisk handlingsplan som den, der foreligger, i forhold til de offentlige institutioner.

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg mener, der er et gammelt ordsprog, der hedder noget i retning af, at tålmodighed er en dyd. Det kan man ikke netop påstå at hr. Bent Hindrup Andersen er i besiddelse af.

Det er få uger siden, at Det Økologiske Jordbrugsråd kom med en aktionsplan. Jeg havde i øvrigt selv været minister i ganske kort tid, da jeg bad om at få en handlingsplan på økologiområdet. Og nu forstår jeg, at der næsten er tale om, at fordi der er nogle, der har sat spørgsmålstegn ved de mængder af beslutningsforslag, som hr. Bent Hindrup Andersen på Enhedslistens vegne er kommet med her i dag, er det en indikation for, at der i hvert fald er nogle i regeringen, som ikke er særlig interesseret i at fremme det her.

Jeg synes, at det er en urimelig måde at vende det rundt på. Det, der rent faktisk er sket, er – efter min bedste overbevisning – at økologien har fået en saglig behandling, og at det er blevet løftet op på et plan, hvor alle nikker til det, og hvor det bliver taget sagligt hele vejen rundt.

Nu har vi haft få uger til at kigge på de 65 anbefalinger. Ovre i ministeriet er vi i øjeblikket ved at gennemgå dem én for én – beskrive konsekvenserne af dem. Over sommeren vil hr. Bent Hindrup Andersen kunne se, at en række af de anbefalinger, som ligger lige på den flade hånd, også bliver udmøntet.

Så jeg synes, at den måde at vende det rundt på, som man hørte her i den afsluttende kommentar vedrørende de første i den byge af beslutningsforslag, som vi skal igennem i dag, ikke passer i forhold til den virkelighed, der er. Jeg synes, det er fair nok at være utålmodig, men man må også kigge på, hvad der egentlig er sket, og hvad der er realismen i dette her, og det savnede jeg en lille smule her til slut.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil gerne understrege og gentage, at jeg gjorde mig umage med at lytte til, hvad der var kommet af kommentarer i de forskellige indlæg, og jeg bemærkede, at der var en klar holdning til de beslutningsforslag, vi har fremsat, fra Det Radikale Venstre og fra SF – helt klart fra SF, og